

Men vi synes, det er rigtigt af SF at rejse den her debat, og jeg vil godt uden omsvøb sige, at Dansk Folkeparti støtter SF's forslag.

(Kort bemærkning).

Bruno Jerup (EL):

Det er bare lige for at præcisere over for hr. Thulesen Dahl, at Enhedslisten støtter det forslag, som ligger fra SF, som jo handler om at give penge til en institution, som er i gang, og vi vil godt sige, at vi i andre sammenhænge heller ikke har afvist, at private behandlingsinstitutioner af forskellige altruistiske, humanistiske eller religiøse grunde faktisk godt kan opnå resultater. Det har vi ikke afvist, og det har vi heller ikke gjort f.eks. i forbindelse med behandling af stofmisbrugere eller alkoholikere, men vi har en kritisk vinkel omkring: Hvad er deres resultater? For det er sådan, at vi har set op til flere gange, at deres evne til at fremstille egen succes nogle gange står lidt i modsætning til, hvad man kan se, hvis man kigger på de faktiske tal.

Sundhedsministeren (Yvonne Herløv Andersen):

Med udgangspunkt i amtskommunernes behandling, med det in mente, siger jeg så følgende: Ringgårdens gode resultater og projektet derude, forsøget, er kommet i den situation, som alle andre forsøg, vi har sat i gang, kommer i: Når forsøg er færdige, bliver de evalueret, og så ser man, om aktiviteten er en, man gerne vil fortsætte med.

Her har man en aktivitet, der bestemt har givet det resultat, man ønskede, da man satte den i gang. Ja, det virker. Det er godt, og vi har brug for det. Og så står man så i den situation: Hvem skal så finansiere det, og hvordan får man løbet det i gang? For det er vel snarere det, det drejer sig om. Der er ingen tvivl om, som jeg sagde i min indledning, at det er amtskommunernes opgave, men det er en opgave, der skal løbes i gang, og det bliver så det, jeg gerne vil koncentrere mig om.

Jeg kan godt forstå, det er fristende, at det skulle ske over tips- og lottomidlerne, som jo er det, der har udløst meget af problemstillingen for de mennesker, som lider af ludomani. Derfor vil jeg godt give det tilsagn, at jeg hurtigt tager kontakt med de relevante ministre for at se, om ikke vi kunne finde en løsning ad den vej. Det vil jeg gerne gøre, og selvfølgelig ligger der uanede muligheder for en sundhedsminister i at gå den vej, så det prøver jeg gerne.

Formanden:

Hr. Villy Søvnald som ordfører for forslagsstillerne.

Villy Søvnald (SF):

Jeg vil godt starte med at sige tak for det, som jeg opfatter som en meget venlig modtagelse. Det er vel sjældent, at en sag i den grad fra alle sider bliver modtaget venligt i et så politisk forum som Folketinget. Så tak for det.

Jeg vil også sige, at det er klart, det forpligter, for i det politiske liv er der vel to farer. Den ene er en rå og brutal afvisning, og den anden det meget velvillige, der så bliver dér, men jeg opfatter også ministerens kommentarer i begge omgange som en vilje til at gå ind og finde en hurtig afklaring.

Det er også klart, at viden forpligter på den måde, at indtil Ringgårdens forsøg var vi ikke sikre på, om det her var noget, der kunne gøres noget ved. I dag ved vi, at det, der ødelægger familielivet i en række familier, er noget, vi kan ændre på. Så er det klart, at så vil kloge folk, der har et forebyggende sigte med deres politiske arbejde, gå ind og sige, at den viden forpligter.

Der har været rejst tvivl om statistikken. Jeg skal sige, at vi har med vilje – det være sagt til den konservative ordfører – ikke brugt de store tal. Vi har ikke brugt de amerikanske tal, det er der ingen grund til. Vi kan lige så godt bruge de forsigtige tal. Vi har også en viden om, at uanset tallene er der aktuelt 300-500 mennesker, der står og venter på at blive behandlet, så vi har ikke haft noget behov i denne her sag for at tegne et mere dystert billede, end der faktisk er.

Jeg skal takke sundhedsministeren. Jeg forstår, at det, vi skal i gang med nu, er en praktisk opgave, der hedder: Hvor finder vi pengene? Ministeren går i gang i forhold til andre ministerier, og vi vil selvfølgelig gerne bidrage også fra Folketingets side.

Jeg skal takke fru Else Marie Mortensen fra Socialdemokratiet, som synes, at finansieringsforslaget var en sympatisk idé. Det synes vi i sagens natur også det var, men for os er det slet ikke afgørende, om vi får ret i den finansieringsform, vi har foreslået. Det helt afgørende er, at vi finder en finansieringsvej, der gør, at de gode forsøg kan fortsætte. Det nytter nemlig ikke at sige – det var den socialdemokratiske ordfører også inde på – at så kan amterne bare gå i gang. Det vil betyde et hul i behandlingen. Det vil betyde, at de stribevis af breve, jeg har modtaget, efter at jeg har taget fat på sagen, fra men-